

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év június hó 4. napján tartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

végzést.

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.445/2006/39. számú ítéletét az I. r. és a II. r. vádlott tekintetében **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban felmerült 19.200,- (tizenkilencezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2009. január 21. napján kelt 18.B.445/2006/39. számú ítéletével

az I.r. vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében (Btk.170.§ (2) bekezdés) és kényszerítés büntettének kísérletében (Btk.174.§) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Egyúttal elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.VIII.21.783/2002/17. számú ítéletében kiszabott 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

A II.r. vádlott bűnösségét hatósági eljárás akadályozásának büntette kísérletében (Btk.242/A.§ (2) bekezdés) és bűnpártolás vétségében (Btk.244.§ (1) bekezdés b./ pont) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 400 napi tétel - napi tételenként 400 Ft - összesen 160.000 Ft pénzbüntetésre ítélte, amelyet meg nem fizetése estén napi tételenként kell egy-egy nap fogházbüntetésre átváltoztatni.

Büntetéséből az őrizetben töltött idő beszámításával 2 napi tételnek megfelelő 800 Ft-ot leróvottnak tekintett. Az ítélőtábla észlelte, hogy ez a rendelkezés csak a kihirdetett ítéleti rendelkező részben szerepel, az írásba foglalt ítélet rendelkező része azt nem tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság határozott az I.r. vádlott által előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette. Ellene a vádlottak védője jelentett be fellebbezést az I.r. vádlott büntetésének enyhítése és a II.r. vádlott felmentése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.165/2009. számú átiratában észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás folytonosságának körébe eső relatív eljárási szabálysértést követett el, amely azonban az ítéletet lényegesen nem befolyásolta. Álláspontja szerint a tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban a sértett¹. életveszélyes sérülése körében részben felderítetlen. Ezért az igazságügyi orvosszakértő idézését és meghallgatását indítványozta a másodfokú tárgyalásra. A tényállást továbbá hiányosnak találta az I.r. vádlott és a sértett testalkatának rögzítése, az I.r. vádlott elmeállapotával kapcsolatos vélemény és jelen eljárás alatti elítélése körében.

A másodfokú tárgyaláson a bizonyítás felvételét követően a védő az I.r. vádlott esetében a terhére rótt testi sértés kísérletével egyetértett. Vitatta azonban a kényszerítés kísérletének megállapítását, mert a tényállás kizárólag sértett². előadásán alapszik. A tanú vallomását azonban a mentők és a rendőrség hívása között eltelt 4 perc nem bizonyítja és ha volt is némi elhárító magatartása, az a bűncselekmény szintjét nem éri el.

Ezért az I.r. vádlottnak a kényszerítés büntetnének kísérlete alóli felmentését kérte, amely büntetésének lényeges enyhítésére alapul szolgál.

A II.r. vádlott tekintetében bizonyítékok hiányában teljeskörű felmentésre tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője felszólalásában az elsőfokú bírósággal egyetértve maga is arra az álláspontra helyezkedett, miszerint a felvett bizonyítás alapján sem állapítható meg az I.r. vádlott magatartásával összefüggésben, hogy miféle tompítóerő hatott a sértett¹. elülső koponyacsontjára, miközben hanyatt esett. Ugyanakkor a cselekményt és következményét az I.r. vádlott indította el, ezért az ő magatartásával hozható okozati összefüggésbe, amelyért felelősséggel tartozik. Ügyészi fellebbezés hiányában a büntetés nem

súlyosítható, ez azonban nem akadály a cselekmény súlyosabb minősítésének. Ez pedig komoly súllyal a büntetés enyhítése ellen ható tényező.

Okfejtése szerint a további bűncselekmények minősítése törvényes, a büntetések méltányosak.

Összességében az I.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a testi sértés büntette kísérlete helyett életveszélyt okozó testi sértés büntettének megállapítását, egyebekben mindkét vádlott esetében az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az utolsó szó jogán az I.r. vádlott elismerte, hogy sértett¹-et egyszer megütötte, de cselekményét azzal indokolta, hogy támadásnak vélte, ahogyan közeledett felé.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán sajnálkozását fejezte ki a történetek miatt.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezések folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során egyetértett azzal az ügyészi észrevétellel, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás folytonosságára vonatkozó Be.287.§ (3) bekezdésben írt rendelkezést megsértette, amikor a tanúkat nem idézte meg újra, csupán vallomásaik felolvasására került sor. Ez a relatív eljárási szabálysértés azonban az ítéletet lényegesen nem befolyásolta, ezért hatályon kívül helyezésre nem adott indokot.

A Fővárosi Ítéltábla a tényállás megalapozottságának vizsgálata során egyetértett az ügyész azon indítványával, hogy tárgyalást tűzzön ki az ügyben és az igazságügyi orvosszakértő meghallgatásával próbálja meg a kétségek elosztatását.

A másodfokú tárgyaláson az igazságügyi orvosszakértő a korábbi írásbeli véleményeit fenntartotta. Kiemelte, hogy a nyakszirtre ható erő nem tud áttevődni a homlokcsont törésére, utóbbi sérülést közvetlenül ott ható erő okozta. Lehetett ez az állon ütést követően valaminek történő nekiesés is, de a helyszíni fényképfelvétel megtekintése után erre alkalmas felületet nem talált. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az I.r. vádlott ütését valaminek tompítania kellett, mert a sértett¹. nyakszirtjén tipikus sérülés nem keletkezett. Ennek felvetésén kívül azonban konkrét szakértői megállapítást nem lehetett tenni. Előadta továbbá, hogy a sértett¹. jobb szemének mediális véraláfutása a koponyacsont törés lehúzódnó következményes sérülése, tehát nem különálló erőbehatástól jött létre.

Végül soron a leglényegesebb, a diagnosztizált koponyacsonttörés keletkezési mechanizmusa tekintetében a másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás sem vezetett eredményre.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a lehetőség keretein belül eleget tett. Kiemelendő, hogy a nyomozás során elmulasztott részletes helyszíni

adatok felvétele, pontos helyszíni szemle, bizonyítási kísérlet lefolytatása utólag már nem volt pótolható. Így a történetek rögzítése a vádlottak és tanúk vallomásai, illetve az orvosi dokumentáció alapján történt. Kétségtelen, hogy a tényállás felderítetlen abban a tekintetben, hogy a sértett1. leg súlyosabb sérülése összefüggésbe hozható-e az I.r. vádlott magatartásával. Ennek tisztázása azonban a másodfokú eljárásban sem vezetett eredményre. Alapelveként a kétségeket a javára értékelve olyan adat nem merült fel, amely alapján a tényállást a terhére meg kellett volna változtatni. Egyebekben az elsőfokú bíróság a történeteket a rendelkezésére álló bizonyítékok logikus, helytálló mérlegelése útján állapította meg.

A testi sértést követő vádlotti magatartások, majd a későbbiekben a II.r. vádlott eljárást akadályozó fenyegető kijelentései érdektelen tanúk egybehangzó, illetve egymást kiegészítő vallomásain alapulnak.

A Fővárosi Bíróság ítéletének tényállását az ítéltábla részben az ügyészi indítvány szerint a felvett bizonyítás eredményeként és az iratok alapján a következőkkel egészítette ki, illetve helyesbítette: (Be.352.§ (1) bekezdés a./ pont)

- Az ítélet 2. oldalán a személyi körülmények között a 8. bekezdést követően rögzíti:

Az I.r. vádlottat az eljárás alatt a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2006. december 15.napján jogerős 20.B.XIV.35419/2003/30. számú ítéletével garázdaság és súlyos testi sértés büntetének kísérlete miatt 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. (Elsőfokú iratok 8. sorszám)

- Az I.r. vádlott jelenleg nem szenved tudatzavarban, elmebetegségben, értelmi fogyatékoságban, szellemi leépülésben, kóros mértékű személyiségzavarban. Nevezett labilis életvezetésű, az indulati háztartás zavaival jellemezhető személyiségfejlődésű egyén, személyiségzavara kompenzált, meg sem közelíti a kóros elmeállapotot. Ilyen állapotú volt a bűncselekmény elkövetési idején is, akkor sem szenvedett kóros elmeállapotban, büntetőjogi felelősségét korlátozó tényező nem állapítható meg. (Egyesített igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény)
- Az ítélet 2. oldal utolsó bekezdés utolsó teljes mondatát követően rögzíti, hogy az I.r. vádlott 175 cm magas, 87 kg testsúlyú (19. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv), míg a sértett1. 186 cm magas, 105 kg testsúlyú személy volt. (61/2006. számú vélemény, nyomozati iratok 189. oldal)
- Az ítélet 3. oldal 3. sorában helyesen az I.r. vádlott próbált bemenni a pult mögé. (elírás történt)
- Az ítélet 3. oldal első bekezdését követően rögzíti, hogy a sértettet1-et sértett2. stabil oldalfekvésbe helyezte, az 1. számú tanú a mentők

kiérkezéséig mellette volt. (nevezett tanúk vallomása 19. sz. jegyzőkönyv 5. oldal, nyomozati iratok 309. oldal)

- Az ítélet 3. oldal 5. bekezdését akként helyesbíti, hogy az I.r. vádlott ütésétől a sértett az állkapocs nyomásérzékenységet, valamint a tarkójának fájdalommal járó zúzódását szenvedte el. A jobb szemnél az orrgyök felőli részen lévő vérbeszűrődés az előző bekezdésben írt koponyaboltozati törés lehúzódo következménye. (igazságügyi orvosszakértő másodfokú tárgyalási nyilatkozata)

Mindezekkel a tényállás már teljeskörűen megalapozottá vált, így irányadó volt a felülbírálat során.

Az irányadó tényállásból a Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A vádlottak védője az I.r. vádlott részbeni, a II.r. vádlott teljes felmentését eltérő tényekre alapozta, ezen keresztül vitatta a bűnösséget. Miután a tényállás megalapozott, ilyen módon az irányadó tényállás támadását a perrendi szabályok kizárják. Ezért a felmentés iránti fellebbezések nem vezethettek eredményre.

A Fővárosi Bíróság a vádlottak terhére rótt bűncselekményeket törvényesen minősítette, részletes jogi indokolása helytálló. Az ügyész súlyosabb minősítés iránti igénye kapcsán azonban szükséges annak megjegyzése, hogy az életveszélyes sérülés körében a vádlotti magatartással fennálló okozati összefüggés valószínűsége, illetve a körülményekből való feltételezése nem szolgálhat alapul az életveszélyt okozó testi sértés felrovására. Teljes bizonyosságra, illetve minden mást kizáró ténybeli következtetésre nincs alap, ezért nem került sor a tényállás módosítására, és így az eltérő minősítésre sem.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság csaknem hiánytalanul feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket. Az ítéletábla azonban az I.r. vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelte, hogy személy elleni erőszakos bűncselekmények miatt folyamatban lévő eljárás alatt követte el cselekményeit.

Az I.r. vádlottal szemben szükséges a végrehajtandó börtönbüntetés kiszabása, annak tartama kellően igazodik a bűncselekmények tárgyi súlyához és alanyi bűnössége mértékéhez. Az I.r. vádlott ittas állapotban garázda módon többször követett el személy elleni erőszakos bűncselekményeket. Jelen ügyben felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt állt, ellene másik eljárás is folyamatban volt, mindezek a kellő visszatartó hatást nem érték el vele szemben. Ezért végrehajtandó szabadságvesztés büntetése indokolt, annak enyhítésére az ítéletábla nem látott okot. A közügyektől eltiltás tartama, és a felfüggesztett büntetés elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezés is törvényes.

A II.r. vádlottal szemben a Fővárosi Bíróság az enyhítő szakasz alkalmazásával méltányos pénzfőbüntetést szabott ki. Annak megváltoztatására nem merült fel indok.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a bizonyítás felvétele nem a vádlottak érdekkörében merült fel, azt az ítéltábla ügyészi indítványra rendelte el és lényegében nem vezetett eredményre. Ezért indokolt, hogy az ezzel kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése és a Be.338.§ (2) bekezdése értelmében az állam viselje.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a II.r. vádlott őrizete beszámításával kapcsolatban az írásba foglalt ítélet rendelkező részét a kihirdetett rendelkező résznek megfelelően javítsa ki.

Budapest, 2009. év június hó 4. napján

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 18.B.445/2006/39. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.57/2009/6. számú végzése folytán az I.r. és a II.r. vádlottakkal szemben 2009. június 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

, 2009. év június hó 4. napján

. Hildenbrand Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő